

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τό Σάββατον, 15^{ον} / 28^{ον} Αύγουστου 2021, ἐωρτάσθη ὑπό τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἐορτή τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου εἰς Γεθσημανῆν, εἰς τόν Ἱερόν Ναόν, ἐν ᾧ τό Θεομητορικόν Μνήμα.

Κατά τήν ἐορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία ὑπομιμνήσκει εἰς τούς πιστούς της τήν πίστιν αὐτῆς ὅτι ἡ Θεοτόκος, ἡ ἐκ Πνεύματος Ἁγίου συλλαβοῦσα καί τεκοῦσα τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, θανοῦσα καί ταφεῖσα εἰς Γεθσημανῆν, μετέστη Δεσποτικάς παλάμαις τοῦ Υἱοῦ αὐτῆς εἰς οὐρανοῦς, τοῦ ἀχράντου σώματος αὐτῆς διαφυλαχθέντος ἀδιαλύτου καί παρέστη ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ πεποικιλμένη καί πρεσβεύουσα ἀδιαλείπτως ὑπέρ ζωῆς καί σωτηρίας τῶν ἀληθῶς προσκυνούντων αὐτήν ὡς Θεοτόκον.

Τήν Κοίμησιν τῆς Θεοτόκου ἡ Ἐκκλησία χαρακτηρίζει “ἀθάνατον”, διά τοῦτο ψάλλει: *“τῇ ἀθανάτῳ Κοιμήσει σου, Θεοτόκε, μήτερ της ζωῆς, νεφέλαι τούς ἀποστόλους αἰθερίους διήρπαζον καί κοσμικῶς διεσπαρμένους ὁμοχώρους παρέστησαν τῷ ἀχράντῳ σου σώματι...”*, ὁ δέ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός λέγει: *“ὧ καλλίστης ἐκδημίας, ἥτις τήν πρός θεόν ἐνδημίαν χαρίζεται”*.

Διά τήν ἐορτήν αὐτήν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ἔλαβε χώραν Ἐσπερινός ἀφ’ ἐσπέρας εἰς τό Θεομητορικόν Μνήμα, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Λύδδης κ. Δημητρίου καί θεία Λειτουργία τήν πρωΐαν, προεξάρχοντος τοῦ Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου καί συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν π. Ἰσιδώρου καί π. Διονυσίου, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Φάραχ, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καί τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Εὐλογίου, ψάλλοντος τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Συμεών καί τῶν μαθητῶν τῆς Πατριαρχικῆς Σχολῆς Σιών, τῇ συμμετοχῇ πολλοῦ λαοῦ, ἐντοπίων, προσκυνητῶν μή ἐλθόντων εἰσέτι, παρουσίᾳ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐαγγέλου Βλιώρα.

Εἰς τό Κοινωνικό τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ Μακαριώτατος ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον διά τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ὡς ἔπεται:

«Ὡ, τοῦ παραδόξου θαύματος! Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς ἐν μνημείῳ τίθεται καί κλιμαξ πρός οὐρανόν ὁ τάφος γίνεται», ἀναφωνεῖ ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Χάριτι Θεοῦ εὐρισκόμεθα σήμερον ἐνώπιον τοῦ μνημείου τῆς Γεθσημανῆς, ἔνθα ἐτέθη τό δεδοξασμένον σῶμα τῆς Ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, ἵνα ἐορτίως τιμήσωμεν τήν μνήμην τῆς σεβασμίας Μεταστάσεως Αὐτῆς.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου εἶναι ὄντως θαῦμα παράδοξον, ὡς τοῦτο ἐναργέστατα διατυπώνει ὁ ὑμνωδός λέγων: «Ἐν τῇ Γεννήσει σου, σύλληψις ἄσπορος, ἐν τῇ Κοιμήσει σου, νέκρωσις ἄφθορος, θαῦμα ἐν θαύματι διπλοῦν, συνέδραμε θεοτόκε· πῶς γάρ ἢ ἀπείρανδρος, βρεφοτρόφος ἀγενεύουσα; πῶς δέ ἢ μητρόθεος, νεκροφόρος μυρίζουσα; Διό σὺν τῷ Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη».

Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη καί πάλιν βοῶμεν μετὰ τοῦ Ἀγγέλου, διότι ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ὑμνολογοῦμεν τό θεῖον καί ἐξαισίον μυστήριον τῆς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ οἰκονομίας, τούτέστιν τήν ἐνσάρκωσιν καί ἐνανθρώπισιν τοῦ Θεοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν, Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τά πλήθη τῶν ἀγγέλων ἐν οὐρανῷ καί τό γένος τῶν ἀνθρώπων ἐπί γῆς μακαρίζομεν τήν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Παναγίας Παρθένου, διότι ἐγένετο Μήτηρ τοῦ Ποιητοῦ τῶν ἀπάντων Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀφ' ἑνός, καί αἰτία τῆς θεώσεως ἡμῶν ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ὑμνωδός: «Ἡ γάρ ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, δι' ἧς ἡμεῖς ἐθεώθημεν ἐν ταῖς χερσί τοῦ ἑαυτῆς Υἱοῦ καί Δεσπότου ἐνδόξως καί ὑπέρ λόγον μετατίθεται».

«Ὡ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς πρὸς τήν ζωὴν διὰ μέσου θανάτου μετάγεται! Ὡ πῶς ἡ ἐν τῷ τόκῳ τούς ὄρους ὑπερβάσα τῆς φύσεως, νῦν ὑποκύπτει τοῖς ταύτης θεσμοῖς καί θανάτῳ τό ἀκήρατον καθυποβάλλεται σῶμα. Δεῖ γάρ αὐτό τό θνητόν ἀποθέμενον τήν ἀφθαρσίαν ἀμφιάσασθαι, ἐπεὶ καί ὁ Δεσπότης τῆς φύσεως τήν τοῦ θανάτου πεῖραν οὐκ ἀπηνήνατο. Θνήσκει γάρ σαρκί καί θανάτῳ λύει τόν θάνατον καί φθορᾶ τήν ἀφθαρσίαν χαρίζεται καί τήν νέκρωσιν ποιεῖ πηγὴν τῆς ἀναστάσεως. [Καί ἀναλυτικώτερον: Ὡ, πῶς ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς μεταφέρεται εἰς τήν ζωὴν, περνώντας ἀπό τόν θάνατον! Πῶς αὐτή, ἡ ὁποία ἐξεπέρασε εἰς τήν γένναν της τά ὄρια τῆς φύσεως, σκύβει τώρα εἰς τούς νόμους της καί ὑποτάσσεται εἰς τόν θάνατον τό ἀθάνατον σῶμα. Διότι πρέπει αὐτό [τό σῶμα] νά ἀποθέσῃ τήν θνητότητα καί νά ντυθῇ τήν ἀφθαρσίαν, ἀφ' οὗ καί ὁ κυρίαρχος τῆς φύσεως δέν ἀρνήθηκε νά ὑποβληθῇ εἰς τόν θάνατον].

Ἡ Θεοτόκος Μαρία καλεῖται «ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς», διότι ἀνεδείχθη Μήτηρ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δέ Χριστός εἶναι ἡ ζωὴ: «ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς καί ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωὴ», (Ἰωάν. 14,6), λέγει Κύριος. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς κηρύττει ὅτι αἴτιος καί πηγὴ τῆς ζωῆς εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ Χριστός: «ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν καί ἡ ζωὴ ἦν τό φῶς τῶν ἀνθρώπων», (Ἰωάν. 1,4).

Τοῦτο σημαίνει ὅτι ἔνεκα τῆς σχέσεως καί ἐνώσεως τῶν ἀνθρώπων μέ τόν παλαιόν Ἀδάμ, ὅλοι οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ ἀποθνήσκουν, ἔτσι καί διὰ μέσου τῆς σχέσεως καί ἐνώσεως των μέ τόν Νέον Ἀδάμ, τόν ἀναστάντα Χριστόν, ὅλοι θά ζωοποιηθοῦν, ὡς κηρύττει ὁ θεῖος Παῦλος: «Ὡσπερ γάρ ἐν τῷ Ἀδάμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καί ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται», (Α΄ Κορ. 15,22).

Ἡ Θεοτόκος καί Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἐπί τῆς ὁποίας ἐπῆλθε τό Ἅγιον Πνεῦμα καί ἡ δύναμις τοῦ Ἰψίστου ἐπεσκίασεν αὐτήν, (Λουκ. 1,35), ἀποτελεῖ τήν ἀπαρχὴν τῶν ζωοποιηθησομένων. Διὰ τοῦτο καί ὁ θάνατος τῆς Παναγίας ὑπερβαίνει τήν ἔννοιαν τοῦ φυσικοῦ θανάτου, ὡς τοῦτο ἀποδεικνύεται ἐκ τοῦ θεομητορικοῦ αὐτῆς Τάφου, ὁ ὁποῖος ὁρᾶται καί προσκυνεῖται μέχρι σήμερον, «σώματος μένων κενός». Τοῦ ὑπέρ ἔννοιαν τούτου γεγονότος, δηλονότι τῆς σεβασμίας Κοιμήσεως καί μεταστάσεως τῆς Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, διατυπώνει μέ σαφήνειαν ὁ ὑμνωδός τῆς Ἐκκλησίας λέγων: «Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι, ἐν σοί Παρθένε ἄχραντε. Παρθενεῦει γάρ τόκος καί ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος. Ἡ μετὰ τόκον

Παρθένος καί μετά θάνατον ζῶσα, σῶζοις αἰεὶ, Θεοτόκε, τήν κληρονομίαν σου».

Ἡ Παναγία καί ὑπερευλογημένη Θεοτόκος Μαρία, Μήτηρ οὕσα τοῦ Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἐγένετο μήτηρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, πολλῶ δέ μᾶλλον τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν, ὡς ἀναφωνεῖ καί ὁ ψαλμωδός: «Μακάριον τό [Χριστεπώνυμον] ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεός αὐτοῦ, λαός ὃν ἐξελέξατο εἰς κληρονομίαν ἑαυτῶ», (Ψαλμ. 32, 12).

Ἡμεῖς δέ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, εὐγνώμονες ὄντες διὰ τὰς ἀπείρους πρὸς ἡμᾶς εὐεργεσίας τῆς Παναγίας Θεοτόκου, εὐχαριστήσωμεν καί ἐν ταύτῃ ἰκετεύσωμεν Αὐτῇ, ἵνα μεσιτεύῃ τῷ Υἱῷ Αὐτῆς καί Θεῷ ἡμῶν ὑπὲρ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἡ χάρις τοῦ πανσέπτου καί Θεομητορικοῦ Μνήματος εἶη μετά πάντων ἡμῶν. Ἀμήν.

Μετά τήν πανηγυρικήν θείαν Λειτουργίαν, ὁ ἡγούμενος τοῦ προσκυνήματος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος παρέθεσε κέρασμα ἀναψυχῆς εἰς τήν Πατριαρχικήν Συνοδίαν τόν κ. Γενικόν καί ἄλλους.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας